

[Statsministeren.]

for denne omstilling og også kunnet opnå tilslutning dels fra det ene større oppositionsparti her i salen, dels fra betydelige dele af erhvervslivet. Der har altså ikke været tale om, at man har dikteret noget.

Det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte i denne forbindelse det spørgsmål, hvorvidt det kunne tænkes på grund af f. eks. en hurtigere aftrapning af toldsatserne inden for de syv på samme måde, som der er planer om inden for de seks, at regeringen ville foretage en sådan hurtigere aftrapning uden at søge at opnå tilslutning dertil, og jeg forstod bl. a. særlig fra det konservative parti.

Må jeg hertil sige to ting. Det ene er, at spørgsmålet er jo ikke aktuelt endnu. Vi har ikke noget overblik over, om noget sådant bliver nødvendigt, og om det vil nødvendiggøre ændringer i lovgivningen. Men jeg kan hertil føje den anden ting, og det er, at det vil da være ganske rimeligt, at de partier, der har gennemført hele denne lovgivning og derigennem taget ansvaret for grundlaget for omstillingen, i fællesskab prøver på at blive enige om sådanne ændringer, hvis de skal foretages. Jeg kan da altså svare det ærede medlem så positivt, at der ikke vil komme noget overraskelsesangreb fra regeringen i disse spørgsmål.

Et af de hovedargumenter, der er fremført både af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og af det ærede medlem hr. Poul Møller, vedrører den såkaldte „nye politik“, som er nedlagt i oppositionens fælleserklæring af 4. oktober. Den gik jo ud på, at borgerne skulle have lov til at udfolde sig, borgerne skulle stilles mere frit, staten skulle ikke blande sig i så meget, og flere af den slags — ja, den slags ordsammenstillinger, som vi kender ude fra landet, og som ikke virker så nye på os, men som vi godt forstår skal tale til tilhørerens sind; om de så også taler til fornuften, ved jeg ikke. Men lad os nu se, hvad der ligger bag.

Er det rigtigt, at borgerne ikke har fået lov til at udfolde sig i de sidste 2-3 år? Jeg tror, at hvis man engang ad åre skulle skrive disse års historie, ville man vist nå til, at borgerne har haft betydelig større økonomiske muligheder for at udfolde sig netop i disse år end nogen sinde. Jeg kan da også betro de ærede medlemmer, at det

indtryk, man får, når man taler med erhvervslivets folk — og vi taler også en gang imellem med dem, det er ikke noget, det ærede medlem hr. Erik Eriksen har monopol på — og ligeledes når man taler med folk, der vender hjem til Danmark, er, at der har været betydelige økonomiske fremskridt, og jeg tror også, at borgerne føler, at de har haft langt større mulighed for at udfolde sig end før.

Jeg skal ikke trætte med tal, men ser man på investeringerne, som man fra alle sider lægger så stærk vægt på og med rette, er der foretaget større investeringer i dette sidste par år end nogen sinde, og prøver man at danne sig et overblik over de planer for investeringer, som skal foregå i de kommende år, er der også planer om større investeringer og større samlede investeringer i bestemte brancher, end vi kan erindre der har været igennem mange år. Spørger man så om årsagerne hertil, kan der peges på mange. Jeg vil gerne fremdrage 3 ting, som jeg mener har haft væsentlig betydning.

Den ene er de store afskrivningslove og lovgivningen om henlæggelser til investeringsfonds, som også blev gennemført for 3 år siden. Jeg har nok bemærket, at man i en lyst til at kritisere det arbejde, jeg dengang som finansminister stod i, har sagt, at det kunne jeg jo ikke tage æren for, for det var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der havde nedsat udvalget. Jeg vil da gerne takke det ærede medlem, fordi det ærede medlem nedsatte udvalget, men så kunne man i og for sig også takke mig, fordi jeg sørgede for, at lovforslagene blev gennemført. Der er da ikke tvivl om, at disse love har haft deres store betydning for investeringerne inden for erhvervslivet.

Der siges heroverfor, at den nye aktieselskabslov, som vi nu foreslår gennemført, vil hindre investeringer, og at erhvervslivet ikke er særlig tilfreds med denne lov; det er der sagt meget om, mens vi har drøftet aktieselskabsloven. Det tyder ærlig talt på dårlig kontakt med erhvervslivet, hvis man bliver ved med at fremhæve dette fra oppositionens side. Realiteten er jo, at man ser hen til den nye aktieselskabslov med nogen forventning; der er betydelige forbedringer i denne lov, og mon vi egentlig ikke også skulle nå til enighed om dens gennemførelse? Jeg har sådan hørt lidt om, at der egentlig